

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 39/2019
29.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 90б. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ. број 714/19 од 18.12.2019. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду 68-Пр.бр. 62025/18 од 19.09.2018. године и Прекршајног апелационог суда 4 Прж.бр. 15175/19 од 19.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 29. јануара 2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ. број 714/19 од 18.12.2019. године, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 68-Пр.бр. 62025/18 од 19.09.2018. године и Прекршајног апелационог суда 4-Прж.бр. 15175/19 од 19.09.2019. године, тако што Врховни касациони суд, окривљеног АА, на основу члана 250. тачка 1. Закона о прекршајима,

ОСЛОБАЂА ОД ОДГОВОРНОСТИ

- што је дана 07.04.2018. године у 22,30 часова у ..., управљајући путничким возилом „Б“ категорије, регистарских ознака ... кретао улицом ... из правца улице ... према улици ... и када је био у висини кућног броја .. заустављен је ради контроле, којом приликом је установљено да управља возилом „Б“ категорије чија снага износи 110 KW, тј. снага мотора прелази 80 KW, а исти је био сам у возилу и није био под надзором члана породице који има важећу возачку дозволу за управљање возилом „Б“ категорије у трајању најмање од 5 година, поступивши на тај начин противно одредби члана 182. став 5. тачка 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима,

- чиме би учинио прекршај из члана 331. став 1. тачка 90б. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Врховни касациони суд **ОТКЛАЊА** 6 (шест) казних поена из члана 335. став 1. тачка 80. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и заштитну меру забране управљања моторним возилом „Б“ категорије, у временском трајању од 3 (три) месеца из члана 338. став 1. тачка 51. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који су према окривљеном изречени правноснажном пресудом.

Трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 68-Пр.број 62025/18 од 19.09.2018. године, окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 90б. Закона о безбедности јавног саобраћаја на путевима, за који прекршај је осуђен на новчану казну у износу од 20.000 динара. Истовремено је одређено да је ову казну окривљени дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, те да уколико не плати изречену новчану казну у остављеном року, суд ће посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Истом пресудом, на основу члана 335. став 1. тачка 80. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, окривљеном је изречено 6 казних поена, који ће бити евидентирани у складу са одредбама члана 198. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

На основу члана 338. став 1. тачка 51. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 58. став 1. Закона о прекршајима, према окривљеном је изречена заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у временском трајању од 3 месеца, а на основу члана 140. став 2. тачка 9, 141. став 1. и 142. Закона о прекршајима окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 1.500 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда 4-Прж.бр. 15175/2019 од 19.09.2019. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, изјављена преко браниоца – адвоката Небојше Андоновића, а пресуда Прекршајног суда у Београду 68-Пр.бр. 62025/18 од 19.09.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Птз.број 714/19 од 18.12.2019.године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима и због повреде материјалног права из члана 265. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан и укине побијене пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са

правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано Републички јавни тужилац о поднетом захтеву указује да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима и уз повреду материјалног права из члана 265. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима.

Наиме, окривљени АА је правноснажном пресудом оглашен одговорним због извршеног прекршаја из члана 331 став 1. тачка 90б. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер је дана 07.04.2018. године, управљао возилом „Б“ категорије, чија снага мотора износи 110 KW, односно чија снага мотора прелази 80 KW, а исти је био сам у возилу и није био под надзором члана породице који има вежећу возачку дозволу за управљање возилом „Б“ категорије у трајању од најмање 5 година, поступајући противно одредби члана 182. став 5. тачка 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Законом о изменама и допунама закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ број 24/2018 од 26.03.2018), који је ступио на снагу 03.04.2018. године, чланом 51., у потпуности је измењен члан 182. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па је ставом 5. тачком 5. овог члана прописано да возач који има пробну возачку дозволу не сме да управља возилом категорије „Б“ чија снага мотора прелази 80 KW, осим ако је под надзором члана породице који се налази у том возилу и који има вежећу возачку дозволу за управљање возилом категорије „Б“ у трајању од најмање 5 година.

Одредбом члана 163. став 3. истог закона, прописано је да се одредба члана 51. тог закона, која се односи на члан 182. став 5. тачка 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима примењује на возача којем је пробна возачка дозвола издата након ступања на снагу тог закона.

Дакле, из цитираних законских одредаба јасно произилази да се одредбе члана 182. став 5. тачка 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима примењују на возача којем је пробна возачка дозвола издата након ступања на снагу тог закона, односно након 03.04.2018. године.

Имајући у виду да је наведеним изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима јасно прописано да се члан 182. став 5. тачка 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима примењује само на возаче којима је пробна возачка дозвола издата након ступања на снагу тог закона, те чињеницу да је окривљеном АА пробна возачка дозвола издата 05.12.2017. године, дакле пре доношења Закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима који је ступио на снагу 03.04.2018. године, односно пре измене и допуне члана 182. став 5. тачка 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, то је нејасан став нижестепених судова – да се на окривљеног примењује закон који је

важио у време када је прекршај учињен, а не закон који је важио у време када је издата дозвола.

Заузимајући став да се одредбе члана 182. став 5. тачка 5. ЗОБС-а на путевима примењују на све учеснике у саобраћају, без обзира када је пробна возачка дозвола издата, односно да на окривљеног ваља применити закон који је важио у време када је прекршај учињен, а не када је издата дозвола, нижестепени судови су учинили битну повреду прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима, јер су у побијаним одлукама изнели потпуно нејасне разлоге о одлучној чињеници, односно о примени одредбе члана 182. став 5. тачка 5. ЗОБС-а. Истовремено, нижестепени судови су училини и повреду материјалног прекршајног права у смислу члана 265. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима по притању примене закона који се није могао применити, имајући у виду да је одредбом члана 163. став 3. Закона о изменама и допунама закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано да се одредба члана 51. тог закона, која се односи на члан 182. став 5. тачка 5. ЗОБС-а, примењује на возача којем је пробна возачка дозвола издата након ступања на снагу тог закона.

Стога је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, којим се указује на наведене повреде закона и преиначио побијане правноснажне пресуде тако што је окривљеног АА ослободио од одговорности за прекршај из члана 331. став 1. тачка 90б. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и истовремено отклонио шест казних поена из члана 335. став 1. тачка 80. ЗОБС-а, као и заштитну меру забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у временском трајању од 3 месеца, које мере су према окривљеном изречене нижестепеним пресудама.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 287. став 4. Закона о прекршајима, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић